

Nucli de la Llavinera

Sant Pere Sallavinera

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: La Llavinera
Emplaçament Al sud-oest de Sant Pere Sallavinera
Alçada: 726

Coordenades:

Latitud: 41.73555
Longitud: 1.55501
UTM Est (X): 379834
UTM Nord (Y): 4621424

Classificació

Número de fitxa 08189 - 6
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XI-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Autoria de la fitxa Núria Cabañas
Data de registre de la fitxa: dl., 04/03/2019 - 01:00

Descripció

El nucli de la Llavinera es troba situat a 726 m d'altitud al sud-oest del terme de Sant Pere Sallavinera. Neix a redós del castell de la Llavinera documentat des del primer terç del segle XI i actualment desaparegut. El nucli està format per un conjunt de cases i quatre carrers que s'emplacen a l'espai que ocupava l'antic castell juntament amb l'església de Sant Jordi de la Llavinera, depenent de l'església parroquial de Sant Pere Sallavinera i documentada des del segle XVII. Del nucli de cases en destaca la casa Cal Torre i de Cal Xandri, la qual conserva a la dovella central de la porta d'accés l'any 1631.

Història

El terme de la Llavinera es troba documentat l'any 1015 en la donació que el bisbe Borrell de Vic fa al leu Guillem d'Oló del lloc de la Segarra, amb els puig de Carat, Calafell i Farrera, en les afrontacions del lloc hi ha el terme de la Llavinera.

El castell es trobava sota el control dels bisbes de Vic qui cediren el control del castell a la família Cervera i els castlans en van ser els Rocafort.

Les primeres notícies referents al castell corresponen a l'any 1022 en el testament de Randulf, de la família Rocafort, el qual deixa al seu fill, Sunyer Randulf, el castell de Llavinera i l'any 1050 aquest ho va cedir al seu germà Ot Randulf. A inicis del segle XII (1116) el castell apareix relacionat amb el cognom Llavinera, sota el nom de Ramon de Llavinera, cavaller dels Rocafort.

L'any 1064 es documenta un conveni entre Hug Dalmau de Cervera i la seva muller Adalendis amb els bisbes de Vic i dels de Cervera amb el qual se'ls encomana els castells d'Aguilar de Segarra i de Llavinera en feu. L'any 1096 el castell de Llavinera estava sota el domini de Ponç Hug, fill d'Hug Dalmau de Cervera. Entre finals del segle XII - inicis del segle XIII el domini del castell va passar a ser de la família Boixadors, qui posseïa els tres castells termenats: Boixadors, Fortesa i Llavinera.

Des de finals del segle XIII el nucli de població a redós del castell es coneixia com a Llavinera Grossa, diferenciant-se de Sant Pere Sallavinera.

Bibliografia

AAVV. (1981): Catalunya Romànica. El Penedès - L'Anoia. Vol. XIX. Barcelona. Fundació Enciclopèdia Catalana.

Estany i Ferrer, JM. (1991): Història de les comarques de Catalunya. Anoia. Volum II. Edicions Selectes. Manresa.

